

Produktivitetskommissionen

Att.: Niels C. Beier

Bredgade 38,1.

1260 København K.

7. marts 2013

Kære Niels C. Beier

Dansk Erhverv takker for muligheden for at give input til produktivitetskommissionen vedrørende regulering, der hæmmer produktiviteten. For Dansk Erhverv er det oplagt, at der må ligge visse produktivitetsgevinster i at gøre op med utidssvarende regulering af erhvervslivet.

Som bedt om i jeres brev beskrives i det følgende ni eksempler på regulering, der hæmmer produktiviteten. Eksemplerne er udvalgt for at vise, at der findes andre produktivitetshæmmende faktorer end skatter/afgifter og administrative byrder. Således kan reguleringen eksempelvis

- hæmme smidigheden på markedet
- øge virksomhedernes omkostninger på anden vis
- pålægge virksomhederne at bruge tid på uproduktive formål
- føre til en mindre effektiv opgaveløsning eller hæmme produktiv adfærd
- hindre brug af ny teknologi

Eksemplerne nedenfor er valgt, så de hver især repræsenterer forskellige brancher og forskellige typer af regulering. De ni beskrevne eksempler er ikke nødvendigvis eksempler på de mest hæmmende typer regulering, og hver for sig kan de heller ikke forklare den dårlige produktivitetsudvikling.

Kernen i problemstillingen er nemlig, at det er forskelligartetheden af reglerne og det store antal regler, der hæmmer udviklingen i produktiviteten i erhvervslivet som helhed. Derfor har vi også i tilgift til de ni eksempler vedlagt en liste over andre eksempler på produktivitetshæmmende regulering; eksemplerne i denne liste er dog ikke uddybet i samme grad som de otte første.

Vi håber, I kan bruge eksemplerne, og vi ser frem til fortsat godt samarbejde. Eksemplerne findes på de følgende sider.

Med venlig hilsen

Jens Klarskov

Adm. direktør

Eksempel 1: Vikarområdet – regulering hæmmer smidigheden på markedet

Vikarer og løsarbejdere er en central del af et fleksibelt arbejdsmarked, da disse grupper af lønmodtagere af medvirkende til en effektiv allokering af human kapital – brug af vikarer kan således sikre et bedre match mellem arbejdsmængde og arbejdstimer. Dette gælder især inden for brancher med store udsving i aktivitetsniveauet og inden for lavtlønsbrancher. Dette til trods er brugen af vikarer meget lidt udbredt i Danmark i forhold til sammenlignelige lande. Dette skyldes en række faktorer, bl.a.

- 1) G-dage
- 2) Særlige regler for sygedagpenge til vikarer og løsarbejdere

Disse to faktorer mindsker således smidigheden på det danske arbejdsmarked, og de gennemgås kort i det følgende.

G-dage

Ved afskedigelse, hjemsendelse, ophør og lignende betaler arbejdsgiveren de 3 første ledighedsdage. Det er en forudsætning, at pågældende har været ansat på virksomheden i mindst 2 uger inden for de sidste 4 uger. G-dagene er skabt for undgå misbrug af dagpengesystemet, hvor time-lønnede hjemsendes midlertidigt, hvis der er en kort periode ikke er brug for arbejdskraften. G-dagene er reguleret af en bekendtgørelse, der udstedes af beskæftigelsesministeren (bekendtgørelse nr. 674 af 30. juni 2009).

Reglerne om G-dage modvirker udviklingen af et velfungerende og fleksibelt arbejdsmarked, hvor virksomhederne i højere grad får mulighed for at hyre korttidsarbejdskraft ved midlertidig behov. Dermed går samfundet glip af ordinære tilbud om beskæftigelse til mange ledige, der kan være et springbræt til ny beskæftigelse. Det skader især vikarbureauernes mulighed for at formidle korttidsstillinger til virksomhederne. G-dagene medvirker således til at hæmme produktivitetsudviklingen i både vikarbranchen og i en række andre brancher, der kunne drage nytte af en større reserve af fleksibel arbejdskraft.

Særlige sygedagpengeregler for vikarer og løsarbejdere

Lov om sygedagpenge er den lov, der regulerer udbetalingen af sygedagpenge i Danmark (se lov-bekendtgørelse nr. 653 af 26. juni 2012).

Som loven er i dag skal arbejdsgivere betale sygedagpenge til lønmodtageren de første 30 dage af et sygeforløb (arbejdsgiverperioden). Arbejdsgiveren skal dog kun betale sygedagpenge frem til ansættelsens ophør, hvis ansættelsen ophører indenfor arbejdsgiverperioden. Herefter overtager kommunen forpligtelsen til at udbetale sygedagpenge i den resterende del af arbejdsgiverperioden. Reglen betyder, at arbejdsgiveren ikke påtvinges et forlænget opsigelsesvarsel, hvis medarbejderen er syg efter ansættelsens ophør.

Imidlertid gælder denne regel ikke for mange vikarbureauvikarer og andre løsarbejdere. Mange af disse typer medarbejdere opfylder nemlig ikke det almindelige beskæftigelseskrav efter sygedagpengeloven (§ 30), hvori det gøres klart, at arbejdsgiveren kun skal betale sygedagpenge, hvis medarbejderen har været ansat hos arbejdsgiveren uafbrudt de seneste 8 uger før fraværet og har været beskæftiget i mindst 74 timer i denne periode.

Beskæftigelseskravet for så vidt angår arbejdsgivers betaling af sygedagpenge

Sygedagpengelovens § 30

En lønmodtager, som ikke får udbetalt fuld løn under sygdom, har ret til sygedagpenge fra arbejdsgiveren i 30 kalenderdage fra 1. fraværsdag. Arbejdsgiverperioden på 30 kalenderdage forlænges ikke, selv om der i perioden forekommer sønehelligdage, fridage, arbejdsconflikt el.lign. , der kan afbryde udbetalingen af sygedagpenge.

Stk. 2. Retten til sygedagpenge fra arbejdsgiveren er betinget af, at lønmodtageren på 1. fraværsdag

- 1) har været ansat uafbrudt i de seneste 8 uger før fraværet hos den pågældende arbejdsgiver og
- 2) i denne periode har været beskæftiget hos arbejdsgiveren i mindst 74 timer.

Stk. 3. I opgørelsen af 8-ugers-perioden i stk. 2, nr. 1, indgår perioder, hvor lønmodtageren under ansættelsesforholdet har

- 1) været syg eller haft fravær på grund af graviditet, fødsel, adoption eller børns alvorlige sygdom,
- 2) holdt ferie eller efter aftale med arbejdsgiveren holdt fridage for egen regning,
- 3) deltaget i kursus- og undervisningsaktiviteter efter aftale med arbejdsgiveren eller
- 4) været omfattet af en arbejdsconflikt.

Stk. 4. Hvis lønmodtageren tidligere har været beskæftiget hos den nuværende arbejdsgiver og den samlede beskæftigelse hos denne udgør mindst 74 timer inden for de seneste 8 uger, gælder kravet i stk. 2, nr. 1, ikke. Retten til sygedagpenge fra arbejdsgiveren er betinget af, at lønmodtageren er i arbejde hos denne på den dag, hvor sygdommen indtræder, eller at lønmodtageren var på arbejde sidste arbejdsdag før 1. fraværsdag og skulle have været på arbejde den dag, hvor sygefraværet begynder.

Stk. 5. Ved vurderingen af, om beskæftigelseskravet efter stk. 2 er opfyldt, ses der bort fra perioder på indtil 1 år, hvor der er udbetalt orlovsydelse efter lov om børnepasningsorlov.

Kilde: Sygedagpengeloven, lovbekendtgørelse nr. 653 af 26. juni 2012.

Arbejdsgiveren kan imidlertid alligevel blive pålagt at betale sygedagpenge, hvis en medarbejder har haft 74 timers arbejde indenfor de seneste 8 uger - selv uanset at der ikke er tale om uafbrudt beskæftigelse i de 8 uger.

Denne regel har oftest betydning for løsarbejdere og vikarbureauvikarer, da disse typer medarbejdere ofte kan have flere afbrudte ansættelsesforhold hos samme medarbejdere. Til forskel for de ansættelsesforhold, der opfylder det almindelige beskæftigelseskrav, ophører arbejdsgiverperioden imidlertid ikke ved ansættelsens ophør, når ansættelsen alene lever op til det andet beskæftigelseskrav.

Det betyder, at et vikarbureau, der f.eks. har hyret en vikar til et 2 ugers arbejde, skal betale sygedagpenge til en vikar i 30 dage, hvis vikaren f.eks. sygemeldes på den sidste arbejdsdag eller på et andet tidspunkt i løbet af vikariatet. Dermed påtvinges vikarbureauet en enorm risiko.

Dansk Erhvervs forslag

Dansk Erhverv foreslår at sidestille alle ansættelsesforhold, der opfylder sygedagpengelovens beskæftigelseskrav. Samtidig gives arbejdsgivere sikkerhed for, at de ikke skal betale sygedagpenge udover den periode, ansættelsen var aftalt til at være. Det giver samtidig større incitament til at tilbyde ansættelse – også af kortere varighed – til personer, der har en højere risiko for sygdomme.

Det vil desuden medføre et mere fleksibelt arbejdsmarked, hvilket vil være til gavn for produktiviteten i de brancher, der anvender vikarer.

Eksempel 2: Autorisationsregler på el-området – regulering mindsker smidigheden på markedet

Der stilles i dag høje, uddannelsesmæssige krav på el-området. Dette gælder ikke mindst, hvad angår adgangen til autorisationer, og enten er man fuldt autoriseret, eller også er man slet ikke autoriseret. Dette hæmmer produktiviteten, da mange beskæftiger sig med snævre felter, hvorfor en fuld autorisation stiller højere krav end nødvendigt. Dette hindrer smidigheden på markedet og dermed produktiviteten på området.

Autorisationer på el-området reguleret af elinstallatørloven (lov nr. 314 af 5. maj 2000 om autorisation af elinstallatører m.v.) og to bekendtgørelser (bekendtgørelse nr. 713 af 27. juni 2012 om godkendte prøver og praksiskrav for autorisation af elinstallatører og bekendtgørelse nr. 1522 af 13. december 2007 om autorisation og drift af elinstallatørvirksomhed). Dette lovkompleks giver ikke mulighed for delautorisationer.

Mulig kvantificering af problemets omfang

Det har ikke været muligt at skønne den potentielle produktivetsgevinst ved en bedre regulering.

Dansk Erhvervs forslag

Dansk Erhverv foreslår, at der gives mulighed for at opnå delvis autorisation på el-området.

For at skabe en fleksibel adgang til de kompetencer, der kræves for at opnå ovennævnte delautorisation, bør man supplere de eksisterende uddannelsesmuligheder med en modulopbygget uddannelse. Det vil gøre det muligt for andre fagfolk, som f.eks. tømrere eller automekanikere, at tage den nødvendige ekstrauddannelse og opnå delautorisation uden at skulle gennemføre en hel uddannelse som f.eks. elinstallatør oven i deres erhvervsuddannelse som tømrer hhv. automekaniker. Dette vil ikke kun øge smidigheden i markedet, men også øge produktiviteten i mange håndværksbrancher, da man kan spare transaktionsomkostninger, der opstår ved at skulle engagere mange forskellige typer håndværkere.

Eksempel 3: Postloven – regulering øger virksomhedernes omkostninger

I Danmark tolkes beforderingspligten i postloven meget bredt. Det betyder, at den beforderingspligtige virksomhed i Danmark (Post Danmark) opnår momsfristagelse på en lang række områder, som ellers kunne være genstand for en åben konkurrence. Dette umuliggøres imidlertid af Post Danmarks meget begunstige position, der mindsker konkurrencen og øger omkostningerne for de forsendende virksomheder. Det mindsker bl.a. udbredelsen af e-handel.

Beforderingspligten er beskrevet i postloven (lov nr. 1536 af 21. december 2010). Lovens formål (§ 1) er

- 1) At etablere et åbent, velfungerende og konkurrencebaseret postmarked og
- 2) At sikre en landsdækkende befordring af god kvalitet af adresserede forsendelser til overkommelige priser og tilpasset brugernes behov.

Beforderingspligten

Postlovens § 14

Transportministeren udpeger en virksomhed (den beforderingspligtige postvirksomhed), som meddeles en individuel tilladelse til postbefordring og pålægges en pligt til at befordre de i stk. 3 nævnte forsendelser. Tilladelsen og vilkårene for opfyldelsen af beforderingspligten offentliggøres af transportministeren.

Stk. 2. Den beforderingspligtige postvirksomhed skal tilbyde brugerne et landsdækkende net af postkasser og postbetjeningssteder til indsamling og udlevering af forsendelser.

Stk. 3. Den beforderingspligtige postvirksomhed skal tilbyde landsdækkende postbefordring af følgende posttjenester:

- 1) Adresserede breve på op til 2 kg.
- 2) Adresserede dag-, uge- og månedsblade og lign., tidsskrifter samt adresserede forsendelser med et ensartet, trykt indhold, f.eks. kataloger og brochurer, på op til 2 kg.
- 3) Adresserede pakker på op til 20 kg, herunder en pakketjeneste henholdsvis med og uden omdeling.
- 4) Befordring af rekommanderede forsendelser og værdiforsendelser.
- 5) Befordring i indlandet af forsendelser fra udlandet og befordring af forsendelser til udlandet og til Færøerne og Grønland.
- 6) Gratis befordring af blindeforsendelser på op til 7 kg.

Kilde: Postloven, lov nr. 1536 af 21. december 2010, § 14

Beforderingspligten tolkes i dansk ret dog væsentlig bredere end nødvendigt. EU's direktiver på området (direktiv 97/67 EF og direktiv 2008/6 EF) opstiller kun minimumskrav for beforderingspligten, men tillader medlemsstaterne at tolke denne videre og bredere. Det er denne mulighed, man har benyttet sig af i Danmark. I Sverige tolkes beforderingspligten noget snævrere end i Danmark, hvor man i Sverige har et mere velfungerende marked for postydelser.

Den brede fortolkning af beforderingspligten – og den deraf afledte hæmmede konkurrence - medfører et forøget prisniveau. Fortolkningen modarbejder således postloven § 1.

Mulig kvantificering af problemets omfang

Denne brede fortolkning af befodringspligten giver således den i Danmark befodringspligtige virksomhed (Post Danmark) en meget bred momsfrigtagelse – også på områder, hvor der eksisterer eller kunne eksistere reelle og private konkurrenter, som derved pålægges meget store ekstraudgifter i forhold til den befodringspligtige aktør.

Den brede tolkning af befodringspligten og den deraf afledte omfattende momsfrigtagelse medfører med andre ord en kunstig gunstig konkurrencesituation for den befodringspligtige virksomhed (Post Danmark).

Dette virker produktivitetshæmmende for både postmarkedet selv – der eksisterer ikke reel konkurrence, hvor dette ellers er muligt – og det rammer desuden andre virksomheder og forbrugere, der er afhængige af et selskab, der ikke nødvendigvis er den mest effektive aktør på markedet.

Det er Dansk Erhvervs vurdering, at dette ineffektive marked, der ikke favoriserer de mest produktive virksomheder på området, fører til et kunstigt højt prisniveau på minimum 15-20 pct. i forhold til, hvad man ellers kunne forvente.

Dansk Erhvervs forslag

Dansk Erhverv foreslår, at der anlægges en snævrere fortolkning af befodringspligten, f.eks. inspireret af den svenske fortolkning heraf.

Eksempel 4: Forbrugerklagenævnets fortolkning af købeloven – regulering øger virksomhedernes omkostninger

I Danmark vægtes hensynet til forbrugerne meget højt og til tider endda så højt, at det hæmmer produktivitetsudviklingen. Dette skyldes bl.a., at forhandlerne tvinges til at bruge tid og energi på uproduktiv adfærd ved at skærme og vare sig mod klager frem for at fokusere på den værdiskabende del af forretningen.

Dette kan bl.a. ses to steder:

1. Forbrugerklagenævnets fortolkning af fortrydelsesretten
2. Muligheden for berigelse på baggrund af klage

Forbrugerklagenævnets fortolkning af fortrydelsesretten

Det fremgår af forbrugeraftaleloven, at varen skal leveres tilbage i væsentlig samme stand, så den kan sælges igen og at varen ikke må være taget i brug, før fortrydelsesretten kan tages i brug. På trods af dette har Forbrugerklagenævnet givet forbrugeren ret til at fortryde deres køb, selvom det er ubestridt at varen har været brugt, og at den ikke kan sælges som ny. Denne praksis øger butikernes omkostninger.

Fortrydelsesretten

Forbrugeraftalelovens § 20

Fortrydelsesretten er betinget af, at det modtagne overgives til den erhvervsdrivende på dennes forretningssted i væsentlig samme stand og mængde, hvori det var, da forbrugeren fik det i hænde. Ved fjernsalg af varer, hvor den erhvervsdrivende har påtaget sig at afhente varen hos forbrugeren, såfremt denne bruger sin fortrydelsesret, og ved køb af varer uden for fast forretningssted er fortrydelsesretten betinget af, at forbrugeren holder det modtagne til disposition for den erhvervsdrivende i væsentlig samme stand og mængde, hvori det var, da forbrugeren fik det i hænde.

Stk. 2. Er varen blevet beskadiget eller forringet, uden at beskadigelsen eller forringelsen skyldes uagtsomhed eller manglende omsorg fra forbrugers side, bevarer forbrugeren sin fortrydelsesret.

Stk. 3. Forudsat at forbrugeren udtrykkeligt er gjort opmærksom herpå, gælder fortrydelsesretten ikke for

- 1) varer, der er taget i brug, hvis det efter varens art er åbenbart, at brugen medfører en formindskelse af varens salgsværdi, og
- 2) forseglede lyd- eller billedoptagelser eller edb-programmer, hvis forbrugeren har brudt forseglingen.

Kilde: Lov nr. 451 af 9. juni 2004 om visse forbrugeraftale, § 20.

Forbrugerklagenævnet har også truffet sådanne afgørelser i sager, hvor det meget tydeligt har stået i forhandlerens betingelser, at der ikke er returret, hvis varen er taget i brug. Forbrugerklagenævnets flertal har i flere af disse sager anført, at forhandleren skulle have beskrevet udførligt, hvad det konkret vil sige at tage varen i brug – eksempelvis ved at skrive at isætning af farvepatroner i en printer er at tage varen i brug.

Forbrugerklagenævnet består af to forbrugerrepræsentanter, to erhvervsrepræsentanter og en dommer. Forbrugerklagenævnet fungerer reelt som et domstolssurrogat og afgørelserne kan tvangsfuldbyrdes, selvom der ikke er tale om en domstol. Nævnets afgørelser og dets flertals udlægning af forbrugerreglerne har retsskabende virkning i Danmark.

Det betyder, at Forbrugerklagenævnets vidtgående fortolkning kommer til at omfatte alle danske forhandlere, som dermed presses til at tage varer tilbage, de ikke kan sælge igen – i hvert fald ikke til fuld pris – retur. Det påfører dem tab i indtjening og produktivitet. Hvis de skal undgå det, bliver de pålagt nogle meget omfattende oplysningsforpligtelser, som deres udenlandske kolleger ikke har.

Mulig kvantificering af problemets omfang

Det har ikke været muligt at kvantificere de direkte produktivitetshæmmende effekter af forbrugerklageregimet i Danmark.

Dansk Erhvervs forslag

Dansk Erhverv foreslår, at det skal gøres helt klart, at forbrugerne mister deres returret, hvis de har brugt de varer, de vil returnere, på en måde så de ikke kan sælges igen. Forbrugerne skal have mulighed for at prøve varerne i samme udstrækning som i en butik, men ikke bruge dem. Ændringen kan f.eks. ske ved en præcisering i forbrugeraftaleloven om, at returretten kun giver forbrugerne mulighed for at prøve varen i samme udstrækning, som det ville være muligt i en fysisk butik.

Muligheden for berigelse på baggrund af klage

På forsikringsområdet eksisterer der et forbud mod berigelse, hvilket indebærer, at værdien af de genstande, der indgår i sagen, nedskrives i forhold til deres alder, og hvor meget de er brugt.

”Indeholder forsikringsaftalen en bestemmelse, hvorved den forsikrede genstand ansættes til en bestemt værdi, eller bestemte vurderingsregler vedtages, er en sådan aftale bindende for selskabet, for så vidt det ikke godtgør, at der derved ville blive erstattet mere end den lidte skade”

Kilde: Bekendtgørelse af lov nr. 999 af 5. oktober 2006 og forsikringsaftaler, § 39, stk. 2.

Et sådant forbud eksisterer ikke i købeloven. Hvis der konstateres en mangel på et produkt, har forbrugerne ret til at afvise et tilbud om ombytning og kræve den fulde købesum tilbage – også selvom der er tale om en genstand, der har været brugt i længere tid og også selvom produktet er faldet meget i værdi og et nyt og bedre kan anskaffes til mindre end den oprindelige købesum.

Dette er særligt tydeligt på elektronikområdet, hvor priserne falder med omkring 30 pct. om året. Her kan forbrugere få en stor økonomisk gevinst ved en klagesag. Det kunne f.eks. være en reklamation over en 22 måneder gammel PC købt til 10.000 kr., hvor en ny og bedre kan erhverves til 6.000 kr.. Her giver lovgivningen forbrugerne ret til at afvise ombytning og få den fulde købesum tilbage uden fradrag, og dermed tjene 4.000 kr. på klagen.

Mulig kvantificering af problemets omfang

Det har ikke været muligt at kvantificere de direkte produktivitetshæmmende effekter af forbrugerklageregimet i Danmark.

Dansk Erhvervs forslag

Der bør i forbrugerretten indføres et princip om berigelsesforbud i klagesager på linje med forsikringsaftaleloven.

Det vil sige, at det skal være muligt at nedskrive varens værdi i forhold til alderen af varen (fradrag for nytte) hvis forbrugeren vælger at hæve købet.

Eksempel 5: Dokumentationskrav ved offentlige udbud – regulering pålægger virksomhederne at bruge tid på uproduktive formål

Den offentlige sektor køber ind for et trecifret milliardbeløb hvert år. På grund af denne enorme købekraft har den offentlige sektors købsdispositioner voldsom betydning for mange erhverv, og derfor er processen – udbuddene – også af central betydning. U hensigtsmæssigt tilrettelagte udbud fører ikke blot til tab i det offentlige, men medføre i meget stor stil at private virksomheder spilder tid og ressourcer i udbudsprocessen.

Mange virksomheder oplever et væld af dokumentationskrav ved offentlige udbud. Alt lige fra regnskabsoplysninger og ejerforhold til straffeattester for medarbejdere. Mange af disse oplysninger er allerede indberettet til forskellige offentlige instanser – f.eks. årsregnskaber. Dertil kommer at de offentlige indkøbere typisk vælger at bede om disse oplysninger på forskellige måder fra gang til gang. På den måde, opstår der store – og unødvendige – transaktionsomkostninger, uden at det giver værdi til opgaven. Samtidig er der risiko for formaliafejl på grund af, at de samme oplysninger skal opgøres på nye måder ved hvert tilbud som afgives.

Mulig kvantificering af problemets omfang

Dansk Erhverv har tidligere dokumenteret at erhvervslivet årligt har transaktionsomkostninger ved udbud på ca. 4,6 mia. kr. årligt. Heraf kan en væsentlig del af omkostningerne henregnes til dokumentationsomkostninger ved udbud.

Dansk Erhvervs forslag

Virksomhedernes og det offentliges omkostninger til at levere og kontrollere denne dokumentation kan reduceres ved, at det offentlige stiller færre og mere ensartede krav samt benytter standardskabeloner til beskrivelse af virksomhedsformalia.

Dansk Erhverv foreslår derfor, at der ved lov implementeres et princip om, at der kun anmodes om dokumentation ved offentlige udbud, hvor dokumentationen ikke i forvejen er indberettet af virksomheden til en (anden) offentlig myndighed. Virksomheden giver i forbindelse med afgivelsen af sit tilbud den offentlige myndighed fuldmagt til at indhente de påkrævede informationer.

Derudover foreslår Dansk Erhverv, at der på tværs af alle udbud – eventuelt tilpasset de enkelte ydelsesområder – anvendes den samme standardskabelon til beskrivelse af virksomhedsformalia. En sådan standardskabelonen kunne indeholde: Virksomhedsoplysninger (navn, CVR-nummer, bank, revisor og advokat), selskabsmodel, ejerforhold, bestyrelse, økonomiske nøgletal, organisatoriske nøgletal, forsikring, og evt. kvalitetsstyringssystem.

Endelig foreslår Dansk Erhverv, at der f.eks. i regi af Udbudsportalen bliver udarbejdet praktiske guidelines til offentlige udbydere med anbefalinger om relevant og nødvendige dokumentationskrav på forskellige brancheområder.

Eksempel 6: Kvalitetskontrollen af de private sygehuse – regulering pålægger virksomhederne at bruge tid på uproduktive formål

Privathospitalerne i Danmark kvalitetskontrolleres i dag af tre offentlige instanser, som kontrollerer virksomhederne på de næsten samme parametre. Det drejer sig om Sundhedsstyrelsens tilsyn, Regionernes Kvalitetsorgan og kravet om akkreditering til Den Danske Kvalitetsmodel, som forvaltes af IKAS. Derved spildes tid, der ellers kunne have været brugt på produktive formål, på kontrol.

Denne tredobbelte kontrol betyder, at private sygehuse kvalitetskontrolleres tre gange så meget som offentlige hospitaler, og selvom de tre instanser overordnet set kontrollerer det samme, skal virksomheder bruge store mængder økonomiske, administrative og personalemæssige ressourcer på kontrollerne.

Mulig kvantificering af problemets omfang

Den tredobbelte kvalitetskontrol berører alle private sygehuse i Danmark. I særlig grad rammes dog de, der har kontrakter med Danske Regioner om behandling af offentlige patienter, da de også kontrolleres af Regionernes Kvalitetsorgan.

Alle medlemmer af Brancheforeningen for Privathospitaler og Klinikker er i denne kategori, og disse virksomheder udgør ca. 75 pct. af den samlede lønsum i den private sygehusbranche. Eksempelvis anslår BPK-medlem Københavns Privathospital, at de bruger omkring 1,5-2 millioner kr. årligt på de tre kvalitetskontroller (gebyrer, konsulenttimer, personaleforbrug, IT-systemer, produktionstab m.m.), og anslår samtidigt, at dette beløb kunne nedsættes med i hvert fald 0,5 mio. kr., hvis kontrollerne blev sammenlagt.

Dansk Erhvervs forslag

Dansk Erhverv foreslår, at man slår kvalitetskontrollen sammen i én instans, så eksempelvis Sundhedsstyrelsen og Regionernes Kvalitetsorgan kan modtage data fra IKAS og Den Danske Kvalitetsmodel. På den måde undgås det, at virksomhederne ikke bebyrdes med tre enslydende eller nært beslægtede kontroller.

Det afgørende er, at kvalitetskontrollen bibeholdes med privathospitaler, men at kontrollen optimeres ved, at én instans samler oplysninger og monitorerer virksomhederne i stedet for, at informationen og opgaverne spredes ud på tre instanser, der ikke bruger hinandens data.

Eksempel 7: Den tilladte totalvægt på lastbilvogntog – regulering fører til en mindre effektiv opgaveløsning eller hæmmer produktiv adfærd

I Danmark er de lovgivningsbestemte grænser for totalvægt og akseltryk unaturligt lave og hæmmer derved produktivitetsudviklingen i transporterhvervene.

I november 2010 indgik man en bred politisk aftale på transportområdet. Dette brede trafikforlig betød bl.a., at totalvægte og akseltryk for en række lastbiltyper blev hævet. Eksempelvis medførte forliget, at syvakslede vogntog fremover må køre med op til 54 ton – mod tidligere kun 48 ton.

En højere totalvægt for 48 tons lastvogntog med seks aksler var imidlertid ikke iblandt, på trods af at seksakslede vogntog er den mest almindelige type dansk vogntog. Der er forbundet udgifter for vognmanden ved at ændre et vogntog fra seks til syv aksler, hvorimod en øget totalvægt for 6-akslede lastvogntog fra 48 til 50 ton er uden omkostninger for vognmanden og samtidig vil give en produktivitetgevinst. Tilsvarende for eksisterende 5-akslede og 7-akslede vogntog.

Mulig kvantificering af forslaget

Af en rapport fra Vejdirektoratet fra 2009 (Vejdirektoratet (2009): *Forslag om forhøjelse af lastbilers tilladte drivakseltryk og totalvægt*, p. 74) fremgår det, at hvis der – udover de forhøjelser, der blev besluttet med Trafikforliget i 2010 – desuden blev givet mulighed for at køre med 50 tons totalvægt med 6-akslede vogntog, ville det give en produktivitetgevinst på 97 mio. kr. i transportbranchen. Da forslaget giver mulighed for ca. 7 pct. ekstra lasteevne pr. lastbil (fra 30 til 32 ton gods) giver det også en positiv miljøeffekt.

Dansk Erhvervs forslag

Dansk Erhverv foreslår, at den tilladte totalvægt for vogntog generelt fastlægges som summen af lastbilens og påhængskøretøjets totalvægte.

Det vil eksempelvis betyde, at den tilladte totalvægt for de mange eksisterende 6-akslede lastvogntog øges fra de nuværende 48 ton til 50 ton, idet en 3-akslet lastbil må veje 26 ton og et påhængskøretøj 24 ton. I tilfældet af en 4-akslet lastbil på 32 ton og et 2-akslet påhængskøretøj på 20 ton, foreslås totalvægten sat til 52 ton – en forøgelse på 4 ton. Tilsvarende ønskes forhøjelse af den tilladte totalvægt for de nye 7-akslede lastbil-vogntog fra de nuværende 54 ton til 56 ton, og som logisk konsekvens også en forhøjelse af 5-akslede lastbil-vogntogs totalvægt fra de nuværende 44 ton til 46 ton.

Samlet set har de højere totalvægte og akseltryk en række positive effekter. Først og fremmest i form af mulighed for øget effektivisering og dermed en produktivitetstigning. Dertil kommer, at når lastbilernes lasteevne kan udnyttes optimalt, vil der være behov for færre lastbiler til at transportere den samme mængde gods, hvilket reducerer såvel trængslen på vejene som CO₂-udslippet. En øget totalvægt vil således have en gunstig påvirkning på vognmandserhvervets produktivitet, mens der må påregnes en merudgift til vejvedligeholdelse som følge af øget vejslid samt forøget belastning af visse broer.

Eksempel 8: Manuel håndtering af varer – regulering fører til en mindre effektiv opgaveløsning eller hæmmer produktiv adfærd

Meget restriktive krav til manuel håndtering af vare øger unødigt tidsforbruget i detailhandlen. I detailhandlen er en helt almindelig og nødvendig arbejdsfunktion at håndtere varer manuelt.

Tre konkrete situationer gør sig gældende:

1. Tømning af containere med paller og varer
2. Håndtering af paller og varer på lagre
3. Håndtering af selve pallen/varen

Indenfor disse tre forhold, som vel at mærke er helt almindeligt forekommende og nødvendige arbejdsfunktioner i detailhandlen, er der i Arbejds miljøloven (lovbekendtgørelse nr. 1072 af 7. september 2010) fastsat regler, der står i vejen for at kunne udføre dette stykke arbejde. Særligt lovens udmøntning og Arbejdstilsynets tolkning af loven er problematisk.

Der er regler for, hvor meget der må løftes pr. ansat pr. dag. Vurderingen tager udgangspunkt i, at byrdernes vægt lægges sammen.

Regler for løft pr. dag

Vejledning fra Arbejdstilsynet

Der skal træffes foranstaltninger for løftearbejde, hvis den samlede vægt pr. ansat pr. dag overstiger nedenstående retningslinjer:

- Ca. 10 ton pr. dag for løft tæt ved kroppen
- Ca. 6 ton pr. dag for løft i underarmsafstand
- Ca. 3 ton pr. dag for løft i 3/4-armsafstand.

Tallene for den samlede vægt pr. dag skal nedsættes, hvis der er forværende faktorer, (..).

Hvis den enkelte løfter byrder i mere end én rækkeafstand, regner man ud, hvor stor en procentdel af de 10, 6 og 3 ton, der løftes i hver rækkeafstand. Tallene lægges sammen. Hvis belastningsprocenten tilsammen er over 100 pct., skal der træffes foranstaltninger. Belastningsprocenten nedsættes tilsvarende, hvis der er forværende faktorer ved løftene.

Kilde: Arbejdstilsynet (2005): *AT-vejledning D.3.1*, afsnit 4.

For så vidt angår medarbejdere, der arbejder med tømning af containere med paller og varer, forholder det sig ofte sådan, at den enkelte medarbejder vil have nået sin daglige løftemængde, før end containertømning er fuldenendt, eller førend den enkeltes arbejdstid er opfyldt. Dvs. den enkelte medarbejder skal have andre arbejdsopgaver, der ikke vedrører manuel håndtering af varer, eller sendes hjem.

Der gælder andre regler i f.eks. Tyskland, hvorfor flere danske virksomheder vælger at få tømt containere lige syd for grænsen og/eller flytte hele lageret til Hamborg frem for eksempelvis at foretage tømning af containeren i Esbjerg.

Når en container ankommer til virksomheden, kan den være pakket i andre lande f.eks. Kina, og her gælder andre regler i forhold til at udnytte pladsen i containeren. Samtidig kan der være tale om forskellige typer varer.

Den måde containeren er pakket på, og de typer varer, den indeholder, kan være svære at håndtere og komme til med et teknisk hjælpemiddel f.eks. med en truck, hvorfor manuel håndtering af varerne er nødvendig. De eksisterende regler og grænser for den daglige løftemængde pr. ansat pr. dag, og hvordan der må løftes, giver derfor virksomhederne store udfordringer i forhold til tømningen af containere med varer og den manuelle håndtering af deres varer.

Samme problemstilling gør sig gældende, når pallerne og varerne skal håndteres på lagre og i butikken. Her er der endda tale om langt færre antal kilo, som den ansatte skal håndtere.

Supplerende til ovenstående vil Arbejdstilsynet også inddrage varens beskaffenhed, og hvor gode løftemulighederne er i forhold til greb og lignende. Arbejdstilsynet finder eksempelvis ikke, at frugt- og grøntkasser kan håndteres sikkert og fuldt sundhedsmæssigt forsvarligt.

Arbejdstilsynets praksis på området har derfor betydet, at de helt almindelige manuelle håndteringer, der foregår på lagre og butikker i princippet ikke kan lade sig gøre, idet løft helt ned til 3 kg, hvis de foregår i strakt arm, er forbudte.

Mulig kvantificering af problemets omfang

Det er ikke muligt at skønne problemets omfang nøjagtigt.

Dansk Erhvervs forslag

Dansk Erhverv foreslår, at arbejdsmiljøreglerne for manuel håndtering revurderes.

Dansk Erhverv foreslår endvidere at tilpasse og øge den mulige, daglige løftemængde, så den passer til niveauet i de omkringliggende og sammenlignelige lande.

Eksempel 9: Højlagre – regulering hæmmer brugen af ny teknologi

Der er i dag ikke en passende balance mellem sikkerhedsmæssige og økonomiske hensyn i relation til reguleringen af højlagre og herunder f.eks. automathøjlagre. Særligt automathøjlagre er ellers et yderst effektivt og produktivt alternativ til andre lagerformer.

Beredskabslovgivningen og arbejdsmiljølovgivningen har overordnet samme formål i relation til forhold ved brand: at tage udgangspunkt i sikkerheden for personer, der befinder sig i lagerlokalerne, det være sig firmaets ansatte eller redningsberedskabet i forbindelse med indsatser.

De for Danmark specifikke krav til arbejdsmiljø og ikke mindst til brandsikring har den betydning, at etablering af højlagre og særligt automathøjlagre i Danmark er forbundet med en meromkostning, når man sammenligner med f.eks. Sverige eller Tyskland. Meromkostningerne er en følge af den særlige danske regulering af højlagre. Denne særlige, danske lovgivning tager i almindelighed ikke hensyn til konkrete risikovurderinger i tilstrækkeligt omfang, og for så vidt angår automathøjlagre tages ikke højde for det forhold, at der kun undtagelsesvist er personer til stede i lagrene.

Regler for højlagre

Bekendtgørelse om tekniske forskrifter for højlagre

Bilag 1:

5 Flugtveje, indtrængningsveje og anden indretning

5.1.2 Der må intet sted i en brandsektion være over 25 m til nærmeste udgangsdør, når der ikke tages hensyn til indretning.

9 Indsatsforhold

9.1.1 I virksomheder med særligt vanskelige indsatsforhold kan kommunalbestyrelsen ... kræve, at virksomheden forsynes med supplerende udstyr for at sikre en forsvarlig slukningsindsats.

9.5.1 Ved stabling højere end 10 m skal det sikres, at redningsberedskabet har mulighed for forsvarlig indsats i hele oplagets højde.

Vejledningen herom:

Denne mulighed for indsats i højden kan etableres på mange måder. Fælles gælder dog, at indsatsen skal kunne ske på sikker vis og i overensstemmelse med arbejdsmiljøreglerne.

Kilde: Beredskabsstyrelsen (2012): *Bekendtgørelse om tekniske forskrifter for højlagre, bilag 1, tekniske forskrifter for højlagre samt vejledning herom.*

Mulig kvantificering af problemets omfang

Det er Dansk Erhvervs vurdering, at meromkostningen i Danmark i forhold til sammenlignelige lande kan beløbe sig til 20 pct. af etableringsomkostningerne. Det er ikke mulig at skønne problemets omfang nøjagtigt, men danske virksomheder har allerede etableret lagre og specielt automathøjlagre udenfor landets grænser som en konsekvens af de særlige regler i Danmark.

Dansk Erhvervs forslag

Dansk Erhverv foreslår at tilpasse praksis, så den svarer til niveauet i omkringliggende og sammenlignelige lande.

Dansk Erhverv foreslår desuden, at byggesagsbehandlingen tilpasses, så den i enkelhed og hastighed svarer til niveau i omkringliggende og sammenlignelige lande.

Andre eksempler på produktivitetshæmmende regulering

De ni eksempler på produktivitetshæmmende regulering, der er beskrevet i det ovenstående, er kun et lille udpluk af den regulering, der medfører mindre produktiv adfærd eller hæmmer produktivitetens udviklingen i danske virksomheder. Nedenfor ses derfor en længere liste med en række andre eksempler.

Bemærk venligst, at der også i det følgende er tale om eksempler, og at disse eksempler langt fra er udtømmende beskrevet.

Eksempler på produktivitetshæmmende regulering

Eksempel	Beskrivelse
Obligatorisk pligt til digitale udbud	<p>Mange virksomheder (især små og mellemstore) finder det meget tidskrævende og besværligt at deltage i offentlige udbud. Brug af digitale udbud, der håndteres selve udbudsprocessen digitalt, kan være ressourcebesparende for både offentlige udbydere og private virksomheder. Der er både i EU's udbudsregler og danske udbudsregler mulighed for brug af digitale udbud, men der er i dag ikke krav om det.</p> <p>Der skal ofte medsendes en stor mængde dokumenter og processen kan være meget uigennemskuelig og uigennemsigtig for virksomhederne.</p> <p>Erfaringerne viser fra ind- og udland viser desuden, at der som udgangspunkt er en direkte økonomiske fordele. Nogle kommuner har anslået at de kan gennemføre tre gange så mange udbud med de samme medarbejdere, dvs. en tredobling af produktiviteten ved gennemførelse af udbud. Dertil kommer at brug af digitale udbud kan reducere fejl der fører til udelukkelse samt at konkurrencen stiger når det bliver nemmere at byde på offentlige udbud</p>
Privat behandling af offentlige patienter	<p>Privathospitalerne modtog i 2012 ca. 75.000 offentlige patienter fra de danske regioner, men privathospitalernes produktivitet og behandling af disse patienter begrænses kraftigt af, at man i kontrakterne under Det Udvidede Frie Sygehusvalg har bestemt, at der kun må udføres én undersøgelse i en patients forløb <u>per dag</u>.</p> <p>Dette betyder i mange tilfælde, at virksomhederne må modtage og registrere patienten to dage i træk, selvom man på privathospitalerne stort set altid har mulighed for at udføre flere undersøgelser i forlængelse af hinanden samme dag. Konkret betyder det for virksomhederne, at ressourceforbruget ved at håndtere den enkelte patient næsten fordobles pga. denne regulering i forhold til, hvad det ville koste at udføre undersøgelser lige efter hinanden.</p>

Eksempler på produktivitetshæmmende regulering (fortsat)

Eksempel	Beskrivelse
Datastandarder på hjemmehjælpsområdet	<p>Der bliver i dag anvendt en række forskellige IT-systemer i forbindelse med styring og tilrettelæggelse af hjemmehjælpen. Der findes i dag ikke fælles datastandarder, der gør det muligt at udveksle data frit mellem systemerne.</p> <p>Konsekvensen er bl.a. private leverandører bliver mødt med krav om at kunne dokumentere sine leverancer i forhold til forskellige kommuners forskellige IT-systemer. I praksis betyder det, at en privat hjemmehjælper, der kører til borgere i tre forskellige kommuner, skal bruge og administrere tre forskellige systemer eller håndtere dokumentationskravene på anden vis (f.eks. manuelt). Dette er voldsomt ressourcekrævende og et stort praktisk problem.</p>
Sikkerhedssko til alle	<p>Arbejdstilsynet har indført nye krav om brug af sikkerhedssko i forbindelse med arbejde med elpalleløfter / elstabler samt lagerarbejde. Detailhandlen oplever nu, at blive mødt af et krav fra Arbejdstilsynet om, at:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Butiksansatte, der færdes på lager og benytter sig af en elpalleløfter/elstabler på lageret i kortere tid skal bruge værnefodtøj – også selvom de er mest i butiksområdet. • Butiksansatte, der bruger elpalleløfter/elstabler i butiksområdet uanset varigheden - skal have værnefodtøj. <p>Arbejdstilsynet har ændret praksis trods de forhold, at der hverken er kommet nye regler, eller at forekomsten af fodskader i forbindelse med brug af elpalleløfter/elstabler er øget. Dette medvirker til at øge virksomhedernes omkostninger og hæmme produktiviteten.</p>
Anmeldepligten ved arbejdsulykker	<p>Alle arbejdsskader, som medfører fravær i én dag eller mere, skal anmeldes til Arbejdstilsynet.</p> <p>Landene omkring os er ikke underlagt de samme regler, og reglerne er ikke i overensstemmelse med de definitioner, EU benytter sig af.</p>
Oplysningspligt om kemikalier i detailhandelen	<p>Der foretages mange unødige indberetninger mellem 1. og 3. dagen. De mange anmeldelser belaster virksomhederne unødvendigt, og værdien af kendskabet til en række ubetydelige ulykker kan diskuteres.</p> <p>REACH-forordningen forpligter detailhandlen til at oplyse forbrugere, der spørger derom, om indholdet af en række navngivne kemiske stoffer i de handlede produkter. Hvis den detailhandlen ikke kan få et svar fra producenten inden 45 dage, er det strafbart. Dette pålægger forhandlerne at bruge meget store mængder tid og energi på at svare på spørgsmål, som producenterne selv er bedre til at svare på.</p>

Eksempler på produktivitetshæmmende regulering (fortsat)

Eksempel	Beskrivelse
Kommunale forskelle i vilkårene for affaldshåndtering og miljøtilsyn	På affaldsområdet er kommunerne ansvarlig for håndtering af affald og for at føre miljøtilsyn. Det vil sige at praksis varierer affaldshåndtering og tilsyn kommunerne imellem, da der er mulighed for lokal selvbestemmelse. Det hæmmer produktiviteten at virksomheder, der driver forretning i flere kommuner, skal indrette sig forskelligt i hver kommune.
Kommunale forskelle i reglerne for natleverancer, støj og vægtbegrænsninger	Regler for natleverancer, støj og vægtbegrænsninger er også forskellige mellem kommunerne, hvilket er hæmmende for produktiviteten for virksomheder, der driver forretning i flere kommuner.
Apotekerlovgivningen	Der er behov for at modernisere den danske apotekersektor, og Dansk Erhverv anbefaler derfor produktivitetskommissionen med baggrund i bl.a. Konkurrencerådets analyse af området at overveje initiativer, der kan modernisere og effektivisere apotekersektoren ikke mindst til gavn for forbrugerne og statskassen. Elementer der kan indgå i overvejelserne er: ophævelse af krav om farmaceutejerskab, indførsel af fri etableringsret (lægger butikkerne der hvor kunderne rent faktisk færdes, ophævelse af dyr tilskudsordning gennem udnyttelse af eksisterende infrastruktur i form af eksisterende butikker (shop-i-shop løsninger), mv. Regeringens tværministerielle arbejdsgruppe om modernisering af apotekersektoren afrapporterer snart overfor regeringens ø-udvalg
Tilladelser for gods- og bustransport	I dag findes en række separate tilladelser for hhv. gods- og buskørsel. Da mange chauffører imidlertid har behov for at køre begge dele, er de således tvunget til at opnå flere tilladelser.
Gyldighedsperioden for tilladelser på transportområdet	Gyldighedsperioden for tilladelser på transportområdet er i mange tilfælde fem år. Dette er en meget kort gyldighedsperiode, som passende kunne sættes op til ti år.
Et kort (førerkort, kørekort, chaufføruddannelsesbevis)	I dag er førerkort, kørekort og kvalifikationsbevis tre kort, som alle skal bruges tit af chaufførerne. Dette er tidskrævende og bøvlet. I stedet kunne man etablere af en ordning, hvor førerkortet til den digitale fartskriver, kørekortet og kvalifikationsbevis for chaufføruddannelse bliver sammenkædet i ét kort.
Hæftelsesgrænse ved international kørsel	Hæftelsesgrænsen i godskørselslovens § 16b er i dag 3.000 kg, hvilket dog formentligt skyldes en fejl; grænsen kan uden problemer hæves til kan ændres til 3.500 kg..
Krav om tilladelse i forbindelse med udlejningsvirksomhed	I dag må man som følge af godslovens definition af firmakørsel ikke udføre firmakørsel i et motorkøretøj lejet uden fører.
Ansøgninger i forbindelse med special rutekørsel	Der opereres i dag med en række forskellige ansøgningstyper, hvilket unødigt komplicerer området.
Tilladelser til farligt gods i forbindelse med overdragelser af køretøjer	I dag følges ADR-godkendelser af køretøjer ikke med selve køretøjet, hvilket betyder dobbeltarbejde ved overdragelse af køretøjer. I stedet burde man have et centralt register over ADR-godkendelser, så registrering af ejerskifte og ADR godkendelse fulgte hinanden.
Gensidig anderkendelse af syn	Syn af køretøjer er i dag et nationalt anliggende, hvilket fører til visse udfordringer for virksomheder med grænseoverskridende aktiviteter. Der bør derfor arbejdes for en gensidig anerkendelse af syn.

Eksempler på produktivitetshæmmende regulering (fortsat)

Eksempel	Beskrivelse
Dansk anerkendelse af prøveplader i forhold til Tyskland	Tyskland har indgået aftale med andre lande, bl.a. Italien og Østrig om gensidig anerkendelse af prøveplader. Det samme ønskes for DK.
Ledsagerbiler i forhold til særtransporter	I dag skal mange særtransporter både følges af en ledsagerbil og af politiet, idet sidstnævnte regulerer trafikken, hvilket førstnævnte ikke må. Derved bliver mange særtransporter afhængige af en udefrakommende variabel (politiet), som de ikke kan påvirke. Der bør derfor iværksættes uddannelse af ledsagebilførere, så opgaven med at regulere færdslen flyttes fra politiet til ledsagebilerne.
Koordinationen mellem fødevareregionerne og Plantedirektoratet ved tilsyn	Plantedirektoratet og fødevareregionerne koordinerer i dag ikke deres indsats, hvorfor tilsyn foretages forskuddt. Det ønskes, at disse myndigheder internt koordinerer indsatsen, således at tilsynet foretages på samme tid for at lette virksomhederne.
Loft på skattefri rejsegodtgørelse	I dag findes et loft på 50.000 kr. på den skattefri rejsegodtgørelse. Reglen giver administrativt besvær i forbindelse indsamling af dokumentation for ek-sportvognmændene.
CMR-fragtbreve	CMR-konventionen betyder, at elektroniske fragtbreve anerkendes på linje med fragtbreve i papirudgave. Dette fører til en markant lettelse af sagsgange. Otte lande er tiltrådt.
Kørekortnummer er ikke det samme på kørekort og førerkort	At disse to numre ikke stemmer overens giver problemer for mange indehavere af førerkort.
Barrierer for sundhedsfremme og forebyggelse på arbejdspladserne	Forebyggende sundhedsindsatser kan nedbringe sygefravær samt medvirke til at borgere, der er i en risiko for at blive syg, undgår sygdom. Analyser viser, at sygefraværet i visse udvalgte brancher faldt med op til 15-20 procent, når ansatte fik adgang til en forebyggende sundhedsordning. Der er en række barrierer i forhold til at indføre sundhedsfremmende og forebyggende tiltag på arbejdspladsen. En af barriererne er, at medarbejderne i nogle tilfælde bliver beskattet af ordningerne, og dermed i nogle tilfælde fravælger at være omfattet en sundhedsordning.
Krav til virksomhedernes egenkontrol af den tekniske sikkerhed	Kravene til virksomhedernes egenkontrol fokuserer i dag meget bredt. Dette pålægger virksomhederne en række opgaver, som er mindre relevante også af sikkerhedshensyn. I stedet burde fokuseres på de aspekter, der er nødvendige af hensyn til den tekniske sikkerhed. Det betyder en umiddelbar og markant reduktion af de administrative byrder og frigiver dermed ressourcer hos virksomhederne, fordi man fjerner de krav, som en fornuftigt drevet virksomhed må forventes at opfylde under alle omstændigheder. Fokus vil i stedet være på de krav, der er nødvendige af hensyn til den tekniske sikkerhed.

Eksempler på produktivitetshæmmende regulering (fortsat)

Eksempel	Beskrivelse
Personlig autorisation og strafansvar	<p>El-området er i dag markant anderledes end f.eks. VVS-området, idet man på el-området har personlig autorisation og personligt strafansvar. Ved at bringe el-området på linje med lignende områder, herunder vvs-området, får man enklere regler, færre administrative byrder og en større fleksibilitet for både virksomheder og ansatte.</p>
Regler for maksimale bonusser i den finansielle sektor	<p>Folketinget vedtog den 16. december 2010 ændringer i lov om finansiel virksomhed (for gældende lov se lovbekendtgørelse nr. 705 af 26. juni 2010). I lovændringen blev indført en række begrænsninger i anvendelsen af variabel løn til finansielle virksomheders bestyrelse, direktion og væsentlige risikotagere. Der blev blandt andet indført et loft for størrelsen af variabel løn i forhold til fast løn og honorar, krav om at mindst 50 pct. af variabel løn skal bestå af aktier eller lignende instrumenter, krav om udskydelse af betydelige andele af variabel løn over mindst 3-4 år, og krav om tilbageholdelse af den del af den variable løn, der udbetales i aktier eller lignende instrumenter.</p> <p>Dette virker produktivitetshæmmende, da det mindsker virksomhedernes muligheder for at fremelske produktivitet via incitamenter til produktiv adfærd. Ydermere er det regulering som ikke rammer alle, men kun udvalgte brancher.</p>
Tvungen efteruddannelse af fondsmæglere	<p>Fondsmæglere og ansatte i pengeinstitutter, der rådgiver om såkaldte ”røde”, finansielle produkter, skal ifølge § 5 i Bekendtgørelse nr. 346 af 15. april 2011 om kompetencekrav til personer, der yder rådgivning om visse investeringsprodukters eksamineres hvert tredje år for at bevare retten til at udøve deres erhverv. Består man ikke, idømmes man et års karantæne.</p> <p>Det giver god mening, at man aktivt skal bevare sin ”licens”, men reglerne er meget rigide, og hvert tredje år er meget ofte. Dette hæmmer produktiviteten, da der tages tid og energi fra produktive gøremål til andre gøremål. Endvidere hæmmer det udviklingen på området, da tre år er en meget kort tidshorizont.</p>

Eksempler på produktivitetshæmmende regulering (fortsat)

Eksempel	Beskrivelse
Regulering af fondsmæglere som virksomheder, der administrerer kundemidler	<p>I EU-specialudvalgsnotat om fjerde revision af hvidvaskdirektivet lægges der op til, at fondsmæglerselskaber reguleres af de samme krav til hvidvaskregulering som pengeinstitutterne.</p> <p>Mange fondsmæglerselskaber har imidlertid ikke godkendelse til at modtage og have kundemidler til opbevaring og har derfor kun egne midler. For disse fondsmæglerselskaber håndteres kundernes midler via tredjeparter, herunder f.eks. kundernes depotbanker.</p> <p>Der burde derfor i den danske implementering lægges vægt på, om den finansielle virksomhed må modtage kundemidler. For fondsmæglerselskaber som ikke har tilladelse til at modtage og opbevare kundemidler, foreslår vi, at der ud fra en risikobaseret tilgang ikke stilles øgede krav til information end det, der allerede gælder i dag. Det kunne med fordel overvejes, om ikke der generelt ud fra et proportionalitetsprincip skulle gælde lempeligere dokumentationskrav for de finansielle virksomheder som ikke modtager kundemidler. At fondsmæglerselskaber, der ikke må modtage eller opbevare kundemidler, skal svare de samme regler, som selskaber (oftest banker), der direkte administrerer og håndterer kundernes midler virker hæmmende, da der er tale om et meget komplekst og tungt regelsæt. Dette modvirker produktiviteten i branchen, da der skal administreres efter et regelsæt, der ikke er relevant; og dette påvirker igen de kunder, der har behov for et smidigt kapitalsystem, som er en forudsætning for en effektiv allokering af likvide midler.</p>

Kilde: Dansk Erhverv